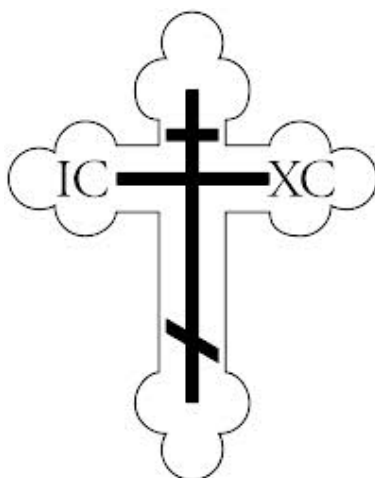
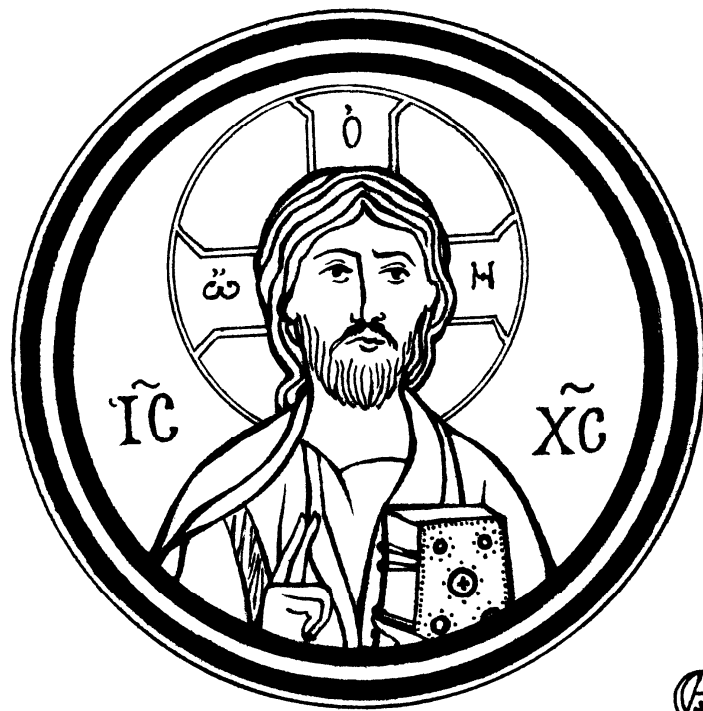

ЧИНЪ БЫВÁЕМЫЙ ПРИ ѠСНОВА́НІИ ЦРКВЕ
И ВОДРО́ЖЕНІИ КРѢТА.

БОГОСЛУЖЕЊЕ ПРИ ПОЛАГАЊУ
КАМЕНА ТЕМЕЉЦА ЦРКВИ
И ПОВИЈАЊУ КРЕСТА

Припремио ипођакон Зоран Бобић

Помјани Господе слугу твога
Иподиакона Зорана

Богослужење при полагању Камена темељца Цркви и побијању Крста

Треба знати да камен темељац цркви може полагати само епископ, или протојереј или јереј кога он изволи послати са нарочитим благословом за ово. А ово полагање камена темељца бива на овај начин: Архијереј или онај који има његов благослов за ово, наређује да се ископа ров где треба да буде камен темељац, а спреме се каменови и малтер. На једном четвороугаоном камену изобрази се Крст, а под Крстом (ако архијереј или његов опуномоћник хтедне) направи се место за стављење светих моштију, а на пергаменту или бакарној плочи (може и обичан папир) стави се овакав натпис **ПОВЕЉЕ** потписане од архијереја: У име Оца и Сипа и Светога Духа би положен камен темељац овој цркви у част и спомен (име Празника Господњег, или Богородичног, или Светога), за владе његовог величанства краља (име), а за време епископства преосвећеног епископа (име), положене су овде мошти светога (или: светих) (име) године од створења света **те и те**, а од рођења Бога Слова у телу (година, месец и дан).

Треба пак знати, да се камен темељац храму може поставити и без моштију светога и оваквога натписа, али не може без горе споменутог четвороугаоног камена. Усто се спреми велики Крст од дрвета, и онде где има да буде престо ископа се рупа, и у њу пободје тај Крст.

ЧѢНЪ БЫВАЕМЫЙ
при ѡснованіи цркви и водруженіи крста.

Вѣстно бѣди, ѡакъ црковь никтоже можетъ ѡсновати, ниже каменнѣю, ниже древанѣю, кромѣ самѡго епископа, или особнаго егѡ на сѣ блгословеніа чрезъ прѡтоіереа, или единаго ѡ іерей, егѡже онъ изволитъ послати. Аще же кто дерзнетъ безъ блгословеніа епископа начати црковь здати, изверженію подлежати бѣдетъ, ѡакъ презритель епископской власти. Сіе же ѡснованіе биваетъ снце: аще каменная создана имать црковь, выкопываются рвы на томъ мѣстѣ, и дѣже ѡснованіе имать быти, оуготовляются же камни и мѣла, и на едномъ четвероугольномъ камнѣ изъображается или изсѣкается крстъ, подъ крстомъ же [аще епископъ, или егѡ намѣстникъ изволитъ] изготовляется мѣсто для вложеніа стѣхъ мощей, и полагаются надписаніе снцевѡе: во имя оца и сѡа и стѡго дѡа, ѡснована сѡа црковь въ честь и пѡмать [именуется имя празника или стѡго храмоваго] при свѡтительствѣ же прѡсвѡщеннѣйшаго [имѡ епископа и града егѡ] и положены сѡтъ мѡщи стѡго [имѡ егѡ]: въ лѣто ѡ рождествѡа же по плѡти бѡа слова [число года, мѡцъ и день].

Вѣстно же бѣди, ѡакъ и кромѣ мощей стѡго и надписаніа снцевѡго положити ѡснованіе храма можетъ, но кромѣ предреченнаго четвероугольнаго камене не биваетъ. Въ семъ же предуготовленъ биваетъ крстъ древаный великій, и мѣсто, и дѣже престѡлъ имать быти, ровъ, во еже бы водружити въ немъ онъ крстъ.

Пошто се све то припреми, архијереј или његов опуномоћеник, у најближој цркви од онога места где има да се положи камен темељац. обуче се у потпуно архијерејско одјејање (ако је свештеник, у потпуно свештеничко одјејање), и са целокупним клиром излази: напред иду ђакони са кадионицама, за њима свештеници са крстовима по два и два, а за овима најстарији. Идући певају стихире на литији храма будуће цркве. А када дођу на место, међу свето Еванђење и Крст на већ чесно спремљени и покривени сто. Ако пак најстарији изволи, и без овакве литије, одмах се одлази па спремљено место и полаже камен темељац. Овде надлсжни парох чита припремљену ПОВЕЉУ која се затим ставља у флашу са уљем. И пошто ђакон узме кадионицу, и трипута окади сто крстолико, и рекне: Благослови, владико! најстарији почиње као обично: Благословен Бог наш свагда, сада и увек, и у векове векова.

Народ: Амин.

Клир пева: Царе небесни, Утешитељу, Душе истине, Који си свуда и све испуњаваш, Ризница добара и Животодавче, дођи и уесли се у нас и очисти нас од сваке нечистоте и спаси, Благи, душе наше.

И док се не заврши певање, началствујушчи стоји пред светим Еванђељем кадећи га. А после певања кади све ровове или одређна места где се има положити темељ, почевши од првог зида олтарског идући западу наколо док не дође одакле је почео. Затим кади клир и народ, и опет свето Еванђеље.

И́ще же древа́наа и́мать бы́ти цр́ковь, рвѡвз не
быва́етъ, то́чїю ѿднѣз подъ стѣно́ю о́лтарно́ю кз
востѡкѡмъ дла положѣнїа четверѡгѡльнаго ка́мене, и
дрѡгїи дла постановленїа крѣта, на мѣстѣ и́мѡцаго
бы́ти престо́ла. Приѡготовля́ются же и брѣвна, и́ли
древа́, на нѣхже цр́ковь стоа́ти и́мать. Сѣмъ же и́ще
предѡгото́ванными бывшымъ, стѣитель и́ли
намѣстникъ ѿгѡ, в цр́кви ближа́ншей ѡ мѣста
о́наго, и́дѣже ѡснованїе бы́ти и́мать, ѡдѣавса во
всѡ стѣительскаа [и́ще же сцѣенникъ, в
сцѣенничѣскаа] ѡдѣанїа, и́сходитъ со всѣмъ клѣромъ,
предна́дшымъ ѿмѡ дїаконѡмъ съ каднѣльницами,
іерѣемъ же со кресты, два́ два, клѣрїцы же поѡтъ
стѣхїры лїтїи ны хра́мѡмъ вѡдѡщей цр́кви.

Прише́дше же на мѣсто, полага́ютъ на
предѡгото́вленномъ тамъ столѣ стѡе ѿвѣліе и крѣтъ, и
взѣмъ настоа́тель каднѣльницѡ, и покаднѣвъ ѿю стѡлъ
крестообра́зно трѣжды, возгласївшѡ дїаконѡ:
Бл҃гословѣи влады́ко, начина́етъ ѡбы́чно: Бл҃гословѣиъ
бѣгъ на́шъ: А́нкъ поѡтъ: Цр́ю нѣныи: и до нѣлѣже
ѡкѡнчитса пѣнїе, стоитъ нача́льствѡи предъ стѣымъ
ѿвѣліемъ, кадѡ сїе. Потѡмъ каднѣтъ всѡ рвы, и́дѣже
ѡснованїе бы́ти и́мать, начѣнъ ѡ пѣрвыа стѣны
о́лтарѣвы и и́дыи прѡтивъ со́лнцѡмъ ѡкрестъ, до́ндеже
прїидетъ ѡнѡдѡже нача́. И посѣмъ каднѣтъ клѣръ и
люди, и па́кн стѡе ѿвѣліе.

Читач: Трисвето ... **И по** Оче наш ... Ходите, поклонима се... **(трипут), и псалам 143.**

Господе, услиши молитву моју, чуј мољење моје у истини Твојој, услиши ме у правди Твојој. И не иди на суд са слугом Твојим, јер се неће оправдати пред Тобом нико жив. Јер непријатељ погна душу моју, унизио је до земље живот мој; посади ме у тамна места, као мртве од века; и утрну у мени дух мој, смете се у мени срце моје. Помињем дане старе, размишљам о свим делима Твојим, у творевинама руку Твојих поучавах се. Подигох Теби руке моје, душа Ти је моја као земља безводна. Брзо ме услиши, Господе, ишчезе дух мој. Не одврати лице Твоје од мене, јер ћу бити сличан онима који силазе у гроб. Чувши ме учини ми ујутро милост Твоју, јер се у Тебе поуздах. Кажи ми, Господе, пут којим да пођем, јер Теби уздигох душу моју. Избави ме од непријатеља мојих, Господе, јер Теби прибегах. Научи ме творити вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву. Имена Твога ради, Господе, оживи ме, правдом Твојом изведи из невоље душу моју. И милошћу Твојом уништићеш непријатеље моје, и погубићеш све који досађују души мојој, јер сам ја слуга Твој.

Слава; и сада: А лилуја **(трипут).**

Ђакон јектенију:

У миру Господу се помолимо.

Чтѣцз же чтѣтз Трнстѣе. **И по Очѣ нашіз:**
Прїидїте, поклонїмса: **трїжды. И ѡслоумз рѣв:**

Гдѣ, оуслыши мѣтвѣ мою, вѣдши молѣнїе моѣ во
нїстннѣ твоѣй, оуслыши мѣ вѣ правдѣ твоѣй. И не
внїди вѣ сѣдз сѣ рабѣмз твоїмз, ѣакѡ не ѡправдїтса
предѣ тобоу всѣмз живїи. Ёакѡ погна врагз дѣшѣ
моу, смнрїлз ѣсть вѣ зѣмлю живѣтз мої: посадїлз
мѣ ѣсть вѣ тѣмныхз, ѣакѡ мѣртвѣмз вѣвѣка. И оуны
во мнѣ дѣхз мої, во мнѣ сматѣса сѣрдце моѣ.
Помандѣхз днї дрѣвнїа: подчїхса во вѣвѣхз дѣлѣхз
твоїхз, вѣ творѣнїихз рѣкѣ твоѣю подчїхса. Воздѣхз
кѣ тебѣ рѣцѣ мої, дѣша моѣ ѣакѡ зѣмля безвѣднаа
тебѣ. Скѣрѡ оуслыши мѣ гдѣ, нѣчезѣ дѣхз мої: не
ѡвратнї лнцѣ твоегѡ ѡ менѣ, нѣ оуподѣблїса
ннзходѣщымз вѣ рѣвз. Слышанѣ сотворнї мнѣ
зѣтра мѣтѣ твою, ѣакѡ на тѣ оуповѣхз: скажнї мнѣ
гдѣ пѣтѣ, вѣнѣже поїдѣ, ѣакѡ кѣ тебѣ вѣзѣхз дѣшѣ
моу. Нзмнї ма ѡ врагз моїхз, гдѣ, кѣ тебѣ
прнѣвѣгѣхз. Надчї ма творнїтн вѣлю твою, ѣакѡ ты
ѣснї бѣтз мої: дѣхз твої бѣгнї настѣвнїтз мѣ на зѣмлю
правѣ. И мене твоегѡ радн, гдѣ, живнїши мѣ, правдою
твоѣю нзведѣши ѡ печѣлн дѣшѣ моу: И мѣтїю твоѣю
потребнїши врагн моѣ, нѣ погѣбнїши всѣ стѣжѣющымз
дѣшнї моѣй: ѣакѡ ѣзз рабз твої ѣсмь.

Слава, нѣ нѣнѣ: **Алїаїа, трїжды.**

Дїаконз же ѣктѣнїю сїю:

Мнромз гдѣ помѣлнмса.

За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

За мир свега света, за непоколебљивост светих Божјих Цркава, и сједињење свих, Господу се помолимо.

За свети храм овај, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.

За најсветијег Патријарха (или високопреосвештеног митрополита, или преосвештеног епископа) нашега (име), за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни народ, Господу се помолимо.

За благоверни и христољубиви род наш и за све православне хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику Господу се помолимо.

За град овај, за сваки град, крај и оне који вером живе у њима, Господу се помолимо.

За благорастворење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.

За оне који плове, за путнике, болеснике, патнике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.

Да милостиво погледа на место ово, изабрано за зидање цркве, у славу пресветог Имена његовог, и да га благослови својим небеским благословом, Господу се помолимо.

Ѡ свѣшнемъ мѣрѣ, ѡ спсѣніи душъ нашихъ, гдѣ помолнмса.

Ѡ мѣрѣ всегѡ міра, блгоостоініи стѣхъ бжїихъ цркви, ѡ соединеніи всѣхъ, гдѣ помолнмса.

Ѡ стѣмъ храмѣ сѣмъ, ѡ свѣрою, блгоговѣніемъ ѡ страхомъ бжїимъ входѣщихъ вѡнь, гдѣ помолнмса.

Ѡ великомъ господнѣ ѡ оцѣ нашемъ, свѣтѣйшемъ патріархѣ **имѣхъ**, ѡ господнѣ нашемъ пресвѣщенѣйшемъ епѣкѣ [**или** архіепѣкѣ, **или** митрополитѣ] **имѣхъ**, честнѣмъ пресвѣтерствѣ, во хрѣтѣ діаконствѣ, ѡ всемъ причтѣ ѡ людехъ, гдѣ помолнмса.

Ѡ богохраннѣи странѣ нашей, властѣхъ ѡ вѡнствѣ еѡ, гдѣ помолнмса.

Ѡ градѣ сѣмъ, [**ѡце** въ монастырѣ: ѡ стѣи обителн сѣи,] всѣкомъ градѣ, странѣ, ѡ свѣрою живѣщихъ въ нѣхъ, гдѣ помолнмса.

Ѡ блгоствореніи воздѣхъ, ѡ нзобіліи плодѡвъ земныхъ, ѡ временѣхъ мѣрныхъ, гдѣ помолнмса.

Ѡ плавающихъ, пѣтешествѣющихъ, недѣгѣющихъ, страждѣющихъ, плѣненныхъ, ѡ спсѣніи нѣхъ, гдѣ помолнмса.

Ѡ еже призрѣти мѣлостивнѡ на мѣсто сѣ къ созданію на нѣмъ цркви, въ слѡвѣ пресѣгѡ имене егѡ нзбранное, ѡ блгословеніемъ своимъ нѣнымъ блгословити еѡ, гдѣ помолнмса.

Да благослови ову добру намеру и дело слугу својих (или: слуге свога; или: слушкиње своје) (и оснивача храма), Господу се помолимо.

Да благослови почетак темена грађевине ове, и да се у славу Имена његова срећно отпочне, и да се без икакве сметње успешно доврши силом, дејством и благодаћу Пресветога Духа, Господу се помолимо.

Да трудбеницима у свему да успеха, и да послове руку њихових води, и да их штити силом, дејством и благодаћу Пресветога Духа, Господу се помолимо.

Да овом добром настојању слугу својих (или: слуге свог, или: слушкиње своје) подари успех са сваким задовољством, силом, дејством и благодаћу Пресветога Духа, Господу се помолимо.

Да овоме делу и његовим извршиоцима постави свога Анђела чувара, да невидљиво отклања све противничке нападе видљивих и невидљивих непријатеља, и да у свему подари успех, и за грађење мудрости, и за довршење снагу, силом, дејством и благодаћу Пресветога Духа, Господу се помолимо.

Да нас избави од сваке невоље, гнева, опасности и нужде, Господу се помолимо.

Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот овој Христу Богу предајмо.

Ѡ ѿже бѣгословѣти доброе сѣе намѣреніе, и дѣло рабѣвъ своихъ [или раба своего] ѿмѣкъ: и поминаетъ ктѣхъ творѣхъ храма], гдѣ помолнмса.

Ѡ ѿже бѣгословѣти начатокъ ѿнованіа зданіа сего, и бѣгополучнѣ въ славу ѿмене своего началъ сего положити и спѣшнѣ въ совершеніе кромѣ всакаго препатіа произвестнѣ, сілою, дѣнствомъ и бѣгодатію пресѣтѣго дѣа, гдѣ помолнмса.

Ѡ ѿже трѣждѣющимъ дѣлателѣмъ бѣгопоспѣшество во всемъ подати, и дѣла рѣкъ ѿхъ исправити, и въ совершеніе сілою, дѣнствомъ и бѣгодатію пресѣтѣго дѣа спѣшнѣ произвестнѣ, гдѣ помолнмса.

Ѡ ѿже бѣгомъ семъ тѣанію рабѣвъ своихъ [или раба своего] ѿмѣкъ, бѣгопоспѣшество со всакнмъ довольствомъ, сілою, дѣнствомъ и бѣгодатію пресѣтѣго дѣа подати, гдѣ помолнмса.

Ѡ ѿже прнстѣвнѣ дѣла семъ, и дѣлателѣмъ сего ѿггѣла своего храннтелѣ, ѿже невннмѣ ѿразнѣти вса сопротивныѣ навѣты вннмѣхъ и невннмѣхъ врабѣвъ, и во всемъ бѣгопоспѣшество, къ соврѣженію же мѣдростѣ, и къ совершенію сіла, сілою, дѣнствомъ и бѣгодатію пресѣтѣго дѣа подати, гдѣ помолнмса.

Ѡ ѿже нзбѣвнѣнѣ намъ ѿ всакіа скорѣн, гнѣва и нѣжды, гдѣ помолнмса.

Застѣпнѣ, спснѣ, помнлн и сохранн насъ бѣже твоѣю бѣгодатію.

Пресѣтѣю, прѣчѣтѣю, прѣбѣгословѣннѣю, славнѣю вѣщѣ нашѣ бѣцѣ, и прнснодѣ мрїю, со всѣмн стѣымн помнлнвшѣ, самн себѣ, и дрѣгѣ дрѣга, и всѣ живѣтѣ нашѣ хрѣтѣ бѣгѣ предаднмъ.

Народ: Теби Господе.

Началствујушчи возглашава:

Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова .

А по возгласу певају:

Бог Господ и јави се нама, благословен који иде у име Господње.

Ако храм треба да буде Господњи, по гласу тропра празничног, а по завршеном на:

Слава, певају тропар полагању темеља. И сада: празника.

Тропар полагању темеља, глас 2.

Творче и Саздатељу свега, Боже, дело руку наших, које почињемо у славу твоју, твојим благословом руководи успешно, и силом твојом брзо доврши, као једини свемоћан и човекољубив.

Началствујушчи чита ову молитву над водом:

Боже славни, Оче Господа нашега Исуса Христа, Ти једини чиниш чудеса којима нема броја; твој је глас на многим водама; Тебе видеше воде и уплашише се, и узнемирише се бездани и силно захучаше многе воде; твоји су путеви на мору и стазе на водама многим, и стопе се твоје не познају; Ти си воде Јордана осветио крштењем јединородног Сина Твог оваплоћеног, и силаском на Пресветога Духа у виду голуба, и твојим Очинским гласом. Ми недостојне слуге твоје смирено Те сада молимо и преклињемо: пошаљии благодат Пресветога Духа на воду ову, и небеским твојим благословом

ЛѢКЪ: ТЕБѢ ГДН.

НАСТОАТЕЛЬ ЖЕ ВОЗГЛАШАЕТЪ:

ГАКЪ ПОДОВАЕТЪ ТЕБѢ ВСАКАА СЛАВА, ЧЕСТЬ И ПОКЛОНЕНІЕ, ОЦЪ, И СНЪ, И СТОМУ ДХЪ, НЫНѢ И ПРИСНУ, И ВО ВѢКИ ВѢКОВЪ.

ЛѢКЪ: АМННЬ.

ИЩЕ ХРАМЪ ГДСКІИ БЫТИ ИМАТЬ, НА ГЛАСЪ ТРОПАРѦ ПРАЗДНИЧНАГЪ, ПО ПРАЗДНИЧНОМЪ ЖЕ, НА СЛАВѢ ПОЕМЪ УСНОВАНІЮ, И НЫНѢ, ПРАЗДНИКЪ.

ИЩЕ ЖЕ НЕ ГДСКІИ,

ТО ТРОПАРЬ СЕЙ УСНОВАНІЮ, ГЛАСЪ Б.Н:

ТВОРЧЕ И СОЗДАТЕЛЮ ВСАЧЕСКИХЪ БЖЕ, ДѢЛО РЪКЪ НАШНХЪ, КЪ СЛАВѢ ТВОЕЙ НАЧНАЕМОЕ, ТВОИМЪ БЛГОСЛОВЕНІЕМЪ СПѢШНУ ИСПРАВН, И СИЛОЮ ТВОЕЮ ВЪ СОВЕРШЕНІЕ ИКОРЪ ПРОИЗВЕДИ, ГАКЪ ЕДИНЪ ВСЕСИЛЕНЪ И ЧЛВКОЛЮБЕЦЪ.

НАСТОАТЕЛЬ ЧТЕТЪ НАДЪ ВОДОЮ МЛТВЪ СІЮ:

БЖЕ ВЕЛИКОМЕНИТЫИ, ОЧЕ ГДА НАШЕГЪ ИИСА ХРТА, ТВОРАИ ЧДЕСА ЕДИНЪ, ИМЖЕ ИЕСТЬ ЧИСЛА: ЕГЪЖЕ ГЛАСЪ НА ВОДАХЪ МНОГНХЪ, ЕГЪЖЕ ВНАДѢВШЕ ВОДЫ ОУБОАШАСА, И СМАТОШАСА БЕЗДНЫ И МНОЖЕСТВО ШУМА ВОДЪ: ЕГЪЖЕ ПУТИЕ ВЪ МОРИ, И СТЕЗИ ВЪ ВОДАХЪ МНОГНХЪ, И СТУПЫ ТВОИ НЕ ПОЗНАЮТСА: ИЖЕ КРЩЕНІЕМЪ ЕДИНОРОДНАГЪ СНА ТВОЕГЪ ВОПЛОЩЕННАГЪ, И СНИТІЕМЪ НАНЪ ПРЕСТАГЪ ДХА ВЪ ВИДѢНИИ ГОЛДБА, И ТВОИМЪ МИЛИСА ДѢЕМЪ, ПОСЛИ БЛГОДАТЬ ПРЕСТАГЪ ДХА НА ВОДЪ

благослови је, очисти и освети, и подари јој благодат и благослов Јорданов, и силу која очишћује све прљавштине и исцељује сваку болест, и прогони демоне и све њихове нападе и замке. И учини да она силом, дејством и благодаћу Пресветога Духа буде свима слугама твојим који је са вером буду пили, примали и кропили се, на отпуштање грехова, на истребљење страсти, на прогњање свакога зла, на умножење врлина, на исцељење од болести, на освещење и благослов домова и свакога места, на отестрање пагубних и разноврсних злотворних зараза, и на усвајање благодати твоје. Јер Ти благосиљаш све и сва, Боже наш, и Теби славу узносимо, са јединородним Твојим Сином, и с пресвстим и благим и животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Свештеник: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Ђакон: Главе своје приклоните Господу.

Народ: Теби Господе.

Свештеник чита тајно ову молитву:

Пригни, Господе, ухо твоје и услиши ме Ти који си воде Јордана и осветио појавом Христа Твога, и благослови све нас који Ти преклањањем својих глава изражавамо покорност и достој нас да се нам буде на здравље и душама и телима.

О́ческимъ гла́сомъ іорда́нскіа стрѣ́нѣ ѡсѣ́нѣзъ є́си: тебѣ́ ны́нѣ́ смире́ннѡ недоу́сто́ннѣи рабѣ́ твоѣ́ мо́лимъ ѿ є́ю, ѿ нѣ́нымъ твоѣ́мъ бѣ́гословѣ́ніемъ бѣ́гословѣ́н, ѡчи́сти ѿ ѡсѣ́нѣ́ ю, ѿ да́рѣ́нѣ́ є́н бѣ́годать ѿ бѣ́гословѣ́ніе іорда́ново, ѿ сѣ́лѣ́ вѣ́ сквѣ́рны ѡчи́щающѣ́ю, ѿ вѣ́кѣ́ недѣ́гъ ѿщѣ́лающѣ́ю, ѿ вѣ́сѣ́въ ѿ вѣ́хъ навѣ́тѡвъ ѿ ко́зней ѿхъ прогонѣ́тельнѣ́ю. ѿ гавѣ́ ю сѣ́лою, дѣ́йствомъ ѿ бѣ́годатью прѣ́ста́гѡ дѣ́ла, бѣ́ти вѣ́мъ ѡ неа́ є́з вѣ́рою пѣ́ющымъ, прѣ́млющымъ же ѿ кропа́щымъ рабѡ́мъ твоѣ́мъ, грѣ́хѡвъ ѡста́вленіе, ѿзмѣ́неніе страсте́мъ, прогна́ніе вѣ́кагѡ сла́, о́множеніе до́брѡдѣ́телей, болѣ́знемъ ѿщѣ́леніе, до́мовъ же ѿ вѣ́комъ мѣ́стѣ́ ѡщѣ́неніе ѿ бѣ́гословѣ́ніе, гдѣ́тельныхъ ѿ вѣ́кнхъ сло́творныхъ воздѣ́хѡвъ ѡгна́ніе, ѿ бѣ́годати твоѣ́ прѣ́воѣ́ніе. гакъ ты є́си бѣ́гословла́нѣ ѿ щѣ́лаѣн вѣ́чѣ́скаа, бѣ́же на́шъ, ѿ тебѣ́ сла́въ возсыла́емъ со є́днорѡ́днымъ твоѣ́мъ сѣ́номъ, ѿ є́з прѣ́стѣ́мъ ѿ бѣ́гнѣ́мъ ѿ живо́творящымъ твоѣ́мъ дѣ́ломъ, ны́нѣ́ ѿ прѣ́снѡ, ѿ во вѣ́кн вѣ́кѡвъ.

А́нѣ́: ѿмѣ́нь.

Іере́н: Мѣ́ръ вѣ́мъ.

А́нѣ́: ѿ дѣ́ховн твоѣ́мъ.

Дѣ́аконъ: Гла́вѣ́ ва́ша гдѣ́ви прѣ́клонѣ́те.

А́нѣ́: Тебѣ́ гдѣ́.

Іере́н же чѣ́те́тъ та́йнѡ мѣ́тѣ́ є́ю:

Прѣ́клонѣ́ гдѣ́ о́хѡ твоѣ́ ѿ о́слѣ́ши ма́, во́ды іорда́нскіа гавѣ́ніемъ хрѣ́та твоѣ́гѡ ѡсѣ́нѣ́внѣ́, ѿ бѣ́гословѣ́н вѣ́хъ на́сѣ́, прѣ́клонѣ́ніемъ своѣ́ вѣ́н зна́менающнхъ тебѣ́ повнѡвѣ́ніе, ѿ спѡдо́бн на́сѣ́ ѿспѡ́лнитиса́ твоѣ́гѡ ѡщѣ́неніа во́ды се́а прѣ́а́тѣ́мъ, ѿ да бѣ́детъ на́мъ вѣ́ здра́віе дѣ́шамъ же ѿ тѣ́лѡмъ.

И возглас:

Јер си Ти освећење наше, и Теби славу узносимо, са једипородним Твојим Сином, и пресветим и благим и животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

**Началствујушчи узевши крст погружава га у воду
крстолико, певајући тропар, глас 1**

Спаси Господе, народ свој и благослови наслеђе своје, дарујући победу над противницима, и Крстом својим чувајући људе своје (**трипут**).

Затим благосиља јелеј десницом три пута, говорећи:
У име Оца и Сина и Светога Духа, амин.

Ђакон: Господу се помолимо.

Клир: Господе, помилуј.

Свештеник чита ову молитву над јелејем:

Господе Боже отаца наших, коме би угодно и пријатно изливаље јелеја које изли Јаков на камен, који, пошто постави као стуб, назва домом Божијим, погледај, молимо Ти се, и сада милостиво на овај јелеј, и благослови га и освети небеским благословом својим, и дај му силу благодаћу Пресветога Духа Твог да буде угодно и пријатно Теби све што се њиме у славу твоју помазује, примањем ове воде испунимо освећења твога, и да освећује и благосиља милосрђем јединородног

И ВОЗГЛАШАЕТЪ:

Ты бо еси ѡщепеніе наше, и тебе славу возсылаемъ, со единороднымъ твоимъ сномъ, и съ престѣлымъ и блгымъ и животворящимъ твоимъ дхомъ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Ликъ: ѿмннь.

Настоятель же вземъ крѣтъ, погрѣжаетъ егò въ водѣ крѣтѡвразнѡ, поѡ тропарь, гласъ а-н:

Спси гди люди твоа, и блгословн достоаніе твоє, побѣды на сопротивныа дара, и твоє сохранаа крѣтомъ твоимъ жителство. [Трѣжды.]

**Посемъ блгословлетъ елей десницею трѣжды,
глагола:**

Во имя оца, и сна, и стагѡ дха, ѿмннь.

Рекшъ же дѣаконъ: Гдѡ помолнмса. и клиръ: Гди помнлн.

Чтетъ мѣтѡ сн:

Гди бже отецъ нашихъ, емже нзліаніе елей, еже нзліа іакѡвъ на камень, егòже постави въ столпъ, и домъ бжій нарече, блгодгодно и прѣятно бысть: прѣзри, молнмъ ти са, и нынѣ млостивнѡ на елей сн, и нбнымъ твоимъ блгословеніемъ блгословн и ѡстн егò, и даждь емѡ силъ блгодатію престѣгѡ твоегѡ дха, во еже бы все тѣмъ въ славу твою помазѡемое ѡщепенно и блгословенно, и тебе блгодгодно и прѣятно было: щедротами единороднагѡ сна твоегѡ, съ нмже блгословенъ еси, съ престѣлымъ,

Сина Твог, са којим си благословен, са пресвстим и благим и животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Началствујушчи, узевши освећену воду, кропи њоме место где се Крст има побити, говорећи:

Благоизволи, Господе Исусе Христе Боже наш, да се страшним знамењем и силом Крста Твог огради ово место, у славу Тебе распетог Бога нашега, и Твога беспочепнога Оца, и пресветог Духа Твога; и да од њега одступи свепагубни анђео и све непријаељске силе. Јер је твоја моћ и твоје је царство и сила великога Бога и Спаса нашега Исуса Христа, сада и увек и у векове векова. Амин.

Свештеници пак, узевши Крст, побијају га у спремљено место, заједно са настојатељем певајући овај тропар, глас 2.

Када Крст би побит у земљу, сруши се и потпуно уништи гордост ђавола, а човек, некада одбачен опет улази у рај. Но слава Теби једином Богу нашем, што је тако била воља твоја.

Затим певају кондак полагању темеља, глас 6.

Брз на заштиту и силан у помоћи, јави се благодаћу силе твоје сада, и благословивши укрепи, и успешне доврши дела слугу твојих, јер као свемоћни Бог можеш чинити све што хоћеш.

и бл҃гнѣмъ, и животворѣющимъ твоимъ дѣломъ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Лѣкъ: ѿмнѣ.

Настоятель же ѿвѣе вземъ сщ҃еннѣю водѣ, кропитъ ѣю мѣсто, и дѣже крѣтъ водрѣженъ имать быти, глагола:

Бл҃говоленіи гд҃и и҃исе хр҃тѣ бже нашъ, знаменіемъ страшнымъ и сілою крѣтѣ твоегѡ ѡградити мѣстѣ семѣ, въ славу тебе распѣтагѡ бга нашегѡ, и твоегѡ безначальнагѡ оца, и прѣстагѡ твоегѡ дѣла: и ѿггелъ вседѣтельный, и всѣ сопротивныи сілы да ѡстѣпатъ ѡ негѡ. Гакѡ твоѡ ѣсть держава, и твоѡ ѣсть цр҃тво, и сіла великагѡ бга и спса нашегѡ и҃иса хр҃тѣ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ, ѿмнѣ.

Сщ҃енницы же вземше крѣтъ, водрѣжѡтъ ѣгѡ въ предѣготовленное мѣсто, вкѣпѣ съ настоятелемъ, поюще тропѣрь сѣи, глагола ѿ:

Крѣтъ водрѣзившѣ на землѣ низпадѣ и ѡниѡдъ потребнѣ шатаніе врагѡвъ: прѣжде же ѡрновѣнный человекъ въ рай пакн вхѡдитъ: но слава тебе ѣднѡмѣ бгѣ нашемѣ, и҃це бл҃гонзвѡлншемѣ.

Посѣмъ поѡтъ кондакъ ѡснованію, глагола ѿ:

Скорый въ застѣплѣніе и крѣпкій въ помоу, прѣстани бл҃годѣтїю сілы твоеѡ нынѣ, и бл҃гословнѣ оукрѣпнѣ, и въ совершѣніе бл҃гоѣ дѣла рабѡвъ твоихъ пронзведнѣ: всѣ бо ѣлика хѡцешн, гакѡ всесильный бгѣ, творити мѡжешн.

Слава; и сада; Богородичан:

Непостидна заштитнице хришћана, непроменљиво пред Богом заступништво, не презри глас мољења нас грешних, него као блага притекни у помоћ нама који Те са вером призивамо; пожури на молитву и похитај на умољавање, Богородице, свагдашња заштитнице оних који Те поштују.

Ђакон: Господу се помолимо. Господе, помилуј.

**Началствујушчи окренут Истоку,
чита ову молитву пред побијеним Крстом:**

Гсподе Боже Сведржитсљу, Ти си Мојсијевим жезлом прасликовао часни и животворни Крст љубљеног Сина Твог, Господа нашег Исуса Христа, Ти сам благослови и освети место ово, силом и дејством часног и животворног дрвета оног крсног (које си снабдео кропљењем чесне крви Сина Твог) на прогнање демона и свега непријатељског, чувајући ово место, и оне што Ти на њему буду служили, неповређене ни од каквог зла, молитвама преславне Владичице наше Богородице и Приснодјеве Марије (овде помиње и светога, чији ће храм бити). Јер је благословено и прослављена Царство твоје, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Слава, и нынѣ: Предстательство хрѣтіанъ непостыдное, ходатайство ко творцѹ непреложное, не презри грѣшныхъ моленій гласы: но предвари ѣакѡ бл҃гѡмъ на по́мощь насъ, вѣрнѡ зовѹщихъ ти: оускори на мѣтвѹ, и потщи́са на оумоленіе, предста́тельствующи при́сно бѣе, чтѹщихъ тѡ:

Рекшѹ же діаконѹ: Гдѹ помолнмса, **насто́итель чтѣтъ мѣтвѹ сию́ предъ водру́женнымъ крѣтомъ, зрѡ на востокъ:**

Гдѣи бже вседержителю прообразивый жезломъ мѡѷсеѡвымъ чѣтныи и животворящии крѣтъ возлюбленнаго сѡна твоего, гдѡ нашего іиса хрѣта, самъ бл҃гословѣи и ѡсѣти мѣсто сѣе, силою и дѣйствиомъ чѣтнаго и животворящаго древа ѡнаго крѣтнаго, [ѣже снабди ѡкропленіемъ чѣтныа крѡве сѡна твоего,] въ ѡгнаіе бѣсѡвъ и всѡкаго сопротивленіа, сохраниа мѣсто сѣе и на немъ тебѣ слѹжащихъ ѡ всѡкаго сла невредны, мѣтвами преслѡвныа влчцы нашеа бѣы и принодѣвы мрїи, [заѣ помни́етъ и сѣаго, ѣгѡже ѣмать быти храмъ]. ѣакѡ бл҃гословѣса и прослѡвнса црѣтво твоѡ, ѡца, и сѡна, и сѣаго дха, нынѣ и при́сно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Лікз: Ѳмѣнь.

Онда началствујушчи одлази до рова где се камен темељац има ставити, а приготовљени четвероугаони камен меће се на сто пред њим, и клир пева псалам 84.

Како су мили станови твоји, Господе над силама! Гине душа моја желећи у двореве Господње; срце моје и тело моје отима се к Богу живоме. И птица наводи кућу, и ластавица гнездо себи где леже птиће своје, код олтара твојих, Господе над силама, царе мој и Боже мој! Благо онима који живе у дому твоме! Они те хвале без престанка. Благо онима којима је сила у теби, и којима су у срцу путови твоји! Идући долином плачевном, претварају је у изворе, и дажд је о дијева благословима. Иду збор за збором, јављају се пред Богом на Сиону. Господе, Боже над силама. Услиши молитву моју, Боже Јаковљев! Боже! браничу наш сагни се и види лице помазаника својега! Јер је боље један дан у дворима твојим од хиљаде. Волим бити на прагу дома Божијега него живети у шаторима безбожничким. Јер је Господ Бог сунце и штит, Господ даје благодат и славу; онима који ходе у безазлености не украћује ни једнога добра. Господе над силама! благо човеку, који се у те узда!

Началствујушчи чита над каменом ову молитву:

Господе Исусе Христе, Сине Бога живога, истинити Боже, блистање и обличје беспочетнога Оца, и животе вечни: Ти, који си крајеугаони камен, од пречисте Девичанске Горе без руку мужа отсечен,

Посѣмъ ѿдетъ настоѣтель къ рѣвѣ, ѿдѣже ѿснованіе положено ѿмать быти: четвероугольный же прѣдготовленный камень полагається предъ нимъ на столѣ, и поѣтся клиромъ ѱаломъ ꙗко:

Вѣль возлюбленна селеніа твоѣ гдѣ силъ! Желаетъ и скончавается душа моя во дворы гдѣнн: сердце мое и плоть моя возрадовастася ѿ бѣжѣ живѣ. Ибо птица ѿверѣте себѣ храмниѣ, и горлица гнѣздо себѣ, ѿдѣже положитъ птенцы своѣ: олтари твоѣ гдѣ силъ, црѣю мой и бѣже мой. Блженни живущи въ домѣ твоѣмъ. въ вѣки вѣковъ восхвалятъ тѣ. Блженъ мѣжъ, ѣмѣже ѣсть заступленіе ѣгѣ ѿ тебе, восхожденіа въ сердце своемъ положи, во юдѣль плачевнѣю, въ мѣсто, ѣже положи, ибо бѣгословеніе дастъ законополаганіи. Пондѣтъ ѿ силы въ силѣ, гдѣнитъ бѣгъ богѣвъ въ сѣвѣ. Гдѣ бѣже силъ, ѿслыши мѣтвѣ мою, вѣши бѣже іакѣвль. Защитниче нашъ, вѣждь бѣже, и прѣзри на лице хрѣста твоегѣ. Гдѣкъ лѣще дѣнь ѣдинъ во дворѣхъ твоихъ, пѣче тыѣщиз: ѿзвѣлихъ приметѣтисѣ въ домѣ бѣга моего пѣче, неже жити ми въ селеніихъ грѣшничихъ. Гдѣкъ мѣть и ѿстинѣ любитъ гдѣ, бѣгъ бѣгодѣть и славѣ дастъ: гдѣ не лишитъ бѣгѣхъ, ходѣщихъ незлѣбѣемъ. Гдѣ бѣже силъ, блженъ человекѣкъ ѿповѣданіи на тѣ.

Чтѣтъ настоѣтель надъ камнемъ мѣтвѣ сѣю:

Гдѣ иже хрѣтѣ, сѣе бѣга живѣгѣ, ѿстинный бѣже, сѣаніе и ѿбразѣ безначальнагѣ оца, и живѣтѣ вѣчный: краѣдѣольный сѣи камень, ѿ прѣчтыа дѣнческѣа горы безъ рѣкъ мѣжескагѣа сѣмене ѿсѣченнаа, и непозѣблемѣе своеѣа црѣкѣе ѿснованіе:

и непоколебљиви темељ, своје Цркве, Ти си проливањем чесне своје крви Цркву своју основао, и смрћу је подигао, Васкрсењем довршио, Вазнесењем благословио, а силаском Светога Духа Твог осветио си је и распространио, Теби се сада смирено молимо: пошаљи благодат Твога Светога Духа, и благослови полагање овога камена и сав темељ, ове грађевине у славу пресветог Имена Твог (ако је Господњи празник, говори: у част и спомен светог твог Рођења, или другог чега, или: Успења пречисте твоје Мајке; или код другог празника њеног; или: Светога, изговарајући његово име). И Ти који си Алфа и Омега, почетак и крај, који си дивно саздао све, буди почетак, напредак и довршење делу овом, благослови и осниваче и раднике, и помози делу руку њихових, и све што је потребно за зидање и довршење овога храма изобилна умножи твојим божанским промислом, да би храм био савршен и пун славе твоје, и у њему се прославило пресвето и велико Име Твоје са Оцем и Пресветим Духом, будући благословено свагда, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

**И началствујушчи, узевши освећену воду,
кропи њоме камен, говорећи:**

Благосиља се камен овај кропљењем ове свете воде за непоколебљиви темељ, храма, који се гради у име Оца, и Сина, и Светога Духа, амин.

И́же и́злі́аи́емъ ѿтны́а твоѣа крѣе своѣ цр́ковь
ѡсновáлъ єси́, смѣртію же воздв́глъ, вокр́и́емъ
соверш́илъ, вознесѣ́и́емъ блгослов́илъ, сошѣ́ствіемъ же
сѣ́агъ твоегѡ д́а ѡсѣ́илъ и́ разши́рилъ ю́ єси́: тебѣ
ны́нѣ смире́ннъ мо́лимъ, послѣ́ блгодáть сѣ́агъ
твоегѡ д́а, и́ блгословѣ́ положѣ́нїе кáмене сегѡ, и́ всѣ
ѡсновáнїе начинáющагѡса здáнїа, въ сла́вѣ пресѣ́агъ
твоегѡ и́мене, [ѡ́ще є́сть гд́икѣи́ прáздникъ глаго́летъ:]
въ чѣ́сть же и́ пáмать сѣ́агъ твоегѡ [рождество́ и́ли
и́нагѡ, и́ли о́спѣнїа преч́тыа твоѣа мѣ́ре, и́ли и́нагѡ
є́а прáздника, и́ли сѣ́агъ, и́менѡ́ и́ма є́гѡ] и́ ты́,
и́же єси́ ѡ́лфа и́ ѡ́мега, нача́ло и́ конѣ́цъ, и́же и́сконѣ́
всáч҃скаа создá, бдѣ́и нача́ло, о́множенїе и́ совершѣ́нїе
дѣ́л семѣ́, кт́и́торѡвъ же и́ дѣ́лателей блгословѣ́, и́
дѣ́л рѣ́къ и́хъ поспѣ́ши, и́ всá потре́бнаа къ
соорѣ́женїю и́ совершѣ́нїю хра́ма сегѡ тво́имъ
бж́е́ственнымъ про́мысломъ и́зобѣ́льнъ о́множи́:
ѡ́къ да бдѣ́тъ хра́мъ совершѣ́нъ и́ по́лнъ твоѣа
сла́вы, и́ въ нѣ́мъ просла́внѣ́тъ твоѣ́ пресѣ́о́е и́ вели́кое
и́ма со о́цѣ́мъ и́ пресѣ́ымъ д́хомъ, блгословѣ́но ѡ́ще
всегдá ны́нѣ́ и́ прѣ́сно, и́ во вѣ́ки вѣ́кѡвъ.

А́и́къ: ѡ́мнѣ́.

**Начáльствѡ́и́ же, взѣ́мъ сщ́еннѡ́ю водѣ́,
кропѣ́тъ є́ю кáмень, глаго́ла:**

**Блгословáетса кáмень сѣ́и ѡ́кроплѣ́и́емъ
сщ́енны́а воды́ сѣ́а въ непоколеб́имое ѡ́сновáнїе хра́ма,
созндáемагѡ во и́ма о́цá, и́ сѣ́а, и́ сѣ́агъ д́а, ѡ́мнѣ́.**

И одмах началствујушчи, узевши камен, својим рукама га полаже на припремљени малтер у рову, говорећи.

Полаже се темељ цркви овој у славу великога Бога и Спаса нашега Исуса Христа, у част и спомен (име празника Његовог или Богородичног, или Светога храма) у име Оца, и Сина, и Светога Духа, амин.

Узевши пак јелеј говори:

Вишњи основа ову цркву, Бог усред ње, и неће се покренути, помоћи ће јој Бог рано ујутро.

И излива јелеј на положени камен, говорећи:

Нека је благословено и ознамењено место ово за дом молитвени, у част и славу Бога, у Тројици Светој слављенога, Оца и Сина и Светога Духа, амин.

Овде се сада додаје и остало припремљено камење, као и флаша са повељом, и све се то залива малтером од стране радника.

За то време целокушги клир пева ово, глас 6.

Уставши Јаков изјутра, и узевши камен, који беше метнуо за узглавље себи, направи од њега стуб, и изливајући преко њега јелеј Рече: Господ је на овом месту, и ја не знађах; страшно је ово место, не ово него дом Божји, и ово су врата небеска. Алилуја, алилуја, алилуја.

После тога одмах почиње до кропи сав темељ, унаоколо, идући од северне стране ка западној и говорећи:

У име Оца и Сина, и Светога Духа, амин.

И сѣа рѣкѣ, покрываѣтъ ѿ. Ище оубо не сѣтъ мѡщи,
ничтоже ѿ сѣхъ творитѣ, но взѣмъ камень
настоатель своѣма рѣкама, полагаѣтъ ѿго на
приготовленной ижевести въ ровѣ, глагола:

Восновывается црковь сѣа въ славу великаго бга и
спса нашего ииса хрѣта, въ честь и паметъ [има
праздника ѿго или бгородична, или стѣго храмоваго]
во има оца, и сна, и стѣго дха, аминь.

Взѣмъ же и елеи глаголетъ:

Вышній основѣ сѣо црковь, бгъ посредѣ сѣа, и не
подвижитѣ, поможетъ сѣи бгъ оутро завтра.

И воздвѣетъ елеи на положенный камень, глагола:

Блгословено и знаменано бди мѣсто сѣе въ домъ
мѣтвенный, въ честь и славу бга, въ трѣхъ стѣхъ
славимаго, оца, и сна, и стѣго дха, аминь.

Посѣмъ со вѣмъ клиромъ поетъ сѣе, гласъ 5:

Воста въ іаквѣ завтра, и взѣтъ камень, ѿгоже бѣ
положилъ въ возглавѣе себѣ, и постави ѿго столпъ: и
возлѣа елеи верху ѿго, и рече: іакв ѣсть гдѣ на
мѣстѣ семъ, ѣзъ же не вѣдѣхъ: страшно ѣсть
мѣсто сѣе, нѣсть сѣе, но домъ бжій, и сѣа сѣтъ врата
небесна. Аллѣѣа, аллѣѣа, аллѣѣа.

**Посѣмъ же ѣбѣе начинѣетъ кропити всѣа основанѣа
окрестъ, идыи ѿ сѣверныхъ страны прѣтивъ солнца,
и глагола:**

Во има оца, и сна, и стѣго дха, аминь.

А клир чита псалам 87.

Што је сам основао на горама свстијсм, Врата Сионска љуби Господ више свијех станова Јаковљевих. Славно казују за тебе, граде Божји! "Међу оне, који ме знају, бројићу Мисир и Вавилон. Гле и Филистеји и Тир с Етиопском онде су се родили. О Сиону ће се говорити: тај се и тај родио у њему; сам вишњи утврђује га. Господ ће у препису народа завикати: овај се родио у њему. И који певају и веселе се, сви су извори моји у теби.

Настојатељ, пошто је прошао први део темља северне стране, окрене се Северу, и кад се заврши псалам, и ђакон рекне: Господу се помолимо. И клир: Господе, помилуј.

Началствујушчи чита ову молитву:

Господе Боже наш, Ти си саздао Север и море и све и сва; Тебе небо и земља сместити не могу; Ти си изволео да на земљи имаш храм за непрекидно слављење пресвстог Имена Твог, припадајући Ти смирено, молимо твоје човекољубље, благослови темељ, овога храма и сву његову грађевину, и утврди силом твојом, и учини је непоколебљивом и неразрушивом, у славу Тебе једног у Тројици Светој слављеног Бога, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

После молитве кропи други део темља, говорећи:

У име Оца, и Сина, и Светога Духа, амин.

Клѣръ чѣщѣ ѱаломъ пс:

Ѡснованїа ѣгѡ на горахъ стѣхъ: любитъ гдѣ врата сїѡна, паче всѣхъ селенїи іакѡвлыхъ. Преславнаа глаголаша ѡ тебѣ, граде вѣжїи. Поманѣ раавъ ѡ вавїлѡна вѣдущимъ ма: ѡ се ѡноплеменницы, ѡ тѣрз, ѡ людїе ѣдїопетїи, сїи быша тамъ. Мати сїѡнъ речетъ, человекъ, ѡ человекъ родиша въ немъ, ѡ тоѡ ѡснова ѡ вышнїи. Гдѣ повѣсть въ писанїи людїи, ѡ князїи сїхъ бывшихъ въ немъ: Іакѡ веселѡщїиша всѣхъ жнлице въ тебѣ.

Дѣлатель же ѡбїе спѣшнѡ во ѡма гдѣе начинѡютъ дѣлати. Прощедшѣ же настоѡтелю пѣрвѡю часть ѡснованїи сѣверныа страны, ѡбїе стѡнетъ къ сѣверѣ лицемъ, ѡ скончанѣ ѱалмѣ,

дїаконѣ рекшѣ: Гдѣ помѡлимъ. ѡ клѣръ: Гдѣ помнѡдї.

Чтѣтъ настоѡтель мѡтвѣ сїѡ:

Гдѣ вѣже нашъ, сѣверъ ѡ море, ѡ всѣхъскаа создѡвїи, ѣгѡже небо, ѡ земля вмѣстїти не мѡжетъ, на землѣ храмъ себѣ ѡмѣти ко всегдѡшнемѣ хваленїю престѡгѡ ѡмене твоегѡ ѡзѡлнвїи, смнреннѡ припадающе, твое члѣкѡлюбїе мѡлимъ: ѡснованїа храма сего, ѡ все ѣгѡ зданїе бѡгословнѣ, ѡ сїлою твоею ѡтверднѣ, непозѡблемо же ѡ неразрѡшнѡ сотворнѣ, ко славу тебе ѣднѡгѡ въ трѣхъ стѣхъ славимагѡ бѡга, ѡца, ѡ сїна, ѡ стѡгѡ дѡха, нынѣ ѡ приенѡ, ѡ во вѣкн вѣкѡвъ.

Дѡкъ: ѡмнѣ.

По мѡтвѣ же, ѡще древа ѡмѡть быти цѣковь, пакн взѣмъ сѣкнѣ, ѡударѡетъ въ среднее бревнѡ, тожде глаголѡ, ѣже ѡ въ пѣрвомъ ѡударенїи, ѡ ѡдетъ, вторѡю часть ѡснованїа кропѡ, ѡ глаголѡ:

Во ѡма ѡца, ѡ сїна, ѡ стѡгѡ дѡха, ѡмнѣ.

А клир чита псалом 127.

Ако Господ веће градити дома, узалуд се муче који га граде; ако неће Господ чувати града, узалуд не спава стражар. Узалуд раните, доцкан лијежете, једете хлеб уморни; миломе својему он даје сан. Ево наследства од Господа: деца, пород је дар од њега. Што су стреле у руци јакоме, то су синови млади. Благо човеку који је њима напунио тул свој. Неће се осрамотити кад се стану разговарати с непријатељима на вратима.

Пошто дође на западну страну, окрене се Западу, и кад се заврши псалом, и ђакон рекне: Господу се помолимо. **И клир:** Господе, помилуј.

Началствујушци чита ову молитву:

Господе Боже наш, чије се име слави од Истока до Запада, Ти си својим божанским промислом изабрао ово место за своје обитавалиште - пошаљи сада, смирено Те молимо, небески благослов свој на њега, и благослови почетак ове грађевине, и учврсти је, и успешно приведи завршетку, јер Ти све радиш на корист душа наших, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

После молитве кропи трећи део темеља, говорећи:

У име Оца, и Сина, и Светога Духа, амин.

Клѣръ же чтѣтъ ѱаломъ рѣс:

ѿще не гдѣ созиждетъ домъ, всѣхъ прѣдѣшася
зиждущѣи: ѿще не гдѣ сохранитъ градъ, всѣхъ бдѣ
стрегѣи. Всѣхъ вѣмъ ѣсть оутреневаги: востанете по
сѣдѣнѣи, гадущѣи хлѣбъ болѣзни, егда дастъ
возлюбленнымъ своимъ сонъ. Се достоѣнїе гдѣ
сынове, мзда плода чревнаго. Гдѣ стрѣлы въ рѣцѣ
сильнаго, тѣмъ сынове ѿтраченныхъ. Блженъ, ѿже
исполнитъ желанїе свое ѿ нихъ: не постыдѣтсѣ, егда
глаголютъ врагомъ своимъ во вратѣхъ.

Пришедъ же на западную странѣ, и ставъ лицемъ къ
западѣ, скончавъ оуже ѣщѣ ѱалмѣ, и дїаконѣ рекшѣ:
Гдѣ помолитсѣ. и клѣръ: Гдѣ помнѣи.

Чтѣтъ настоѣтель мѣтвѣ сїю:

Гдѣ бже нашъ, егѣже хвалѣно ѿма ѿ востѣкъ
солнца до запада, твоимъ бжественнымъ промысломъ
избравѣи въ жилище себѣ мѣсто сїе: послѣ нынѣ,
смирѣннѣи молимъ тѣ, нѣное твоѣ блгословѣнїе на нѣ,
и блгословѣи начало зданїѣ сего, и оукрѣпѣи и оутвердѣи
ѣ, и блгословѣи къ совершенїю приведѣи. тѣ бо еси
всѣ на пользѣ душъ нашихъ дѣйствѣи, и тебѣ славу
возсылаемъ, оцѣ, и снѣ, и стѣи дѣи, нынѣ и
приснѣ, и во вѣки вѣковъ.

Дїакъ: ѿмнѣ.

По мѣтвѣ же, пакн оударѣтъ свѣкнрою трижды, и
идетъ, третїю часть ѿснованїѣ кропѣ, и глагола:

Во ѿма оцѣ, и снѣ, и стѣи дѣи, ѿмнѣ.

А клир чита псалам 122.

Обрадовах се кад ми рекоше: хајдемо у дом Господњи! Ево, стоје ноге ваше на вратима твојим, Јерусалиме! Јерусалим је изидан, као град сливен у једну зграду. Онамо иду племена, племена Господња, по наредби Израилјевој да славе име Господње. Онде стоје престоли судски, престоли дома Давидова. Иштите мира Јерусалиму; нека буде добро онима који љубе тебе! Нека буде мир око зидова твојих, и честитост у дворима твојим! Ради браће своје, и пријател,а својих говорим: мир ти! Ради дома Господа Бога нашега желим ти добро.

Пошто началствујушчи дође на јужну страну, окрене се Југу, и кад се заврши псалам, и ђакон рекне: Господу се помолимо. И клир: Господе, помилуј.

Чита ову молитву:

Господе Исусе Христе Боже наш, Ти си с Југа дошао на спасење наше, и од сеновите Девичанске Горе као свет се јавио, и са људима поживео, погледај милостиво, молимо Ти се, на храм који од стране задужбинара почиње да се зида у Име Твоје; и благослови их у свему; и даруј им силу и крепост, и снагу и изобиље са здрављем, и у свему успех ради довршења у славу твоју започетог дела. Јер си Ти Бог милости, и доброте, и човекотоубља, и Теби славу узносимо, са беспочетним Твојим Оцем, и с пресветим и благим и животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Клиръ же чтётъ ѱаломъ рѣка:

Возвеселихса ѡ рѣкшнхъ мнѣ: въ домъ гдѣнь поидемъ. Стоаще бѣхъ ноги наша во двѣрѣхъ твоихъ іерліме. Іерлімъ зѣждемый ѣкѡ градъ, ѣмѣже причастіе ѣгѡ въдѣ. Тамъ бо въздоша кѡлѣна, кѡлѣна гдѣна, свидѣніе іѣлево, исповѣдатиса ѣмени гдѣню. ѣкѡ тамъ сѣдоша прѣтоли на сѣдъ, прѣтоли въ домѣ дѣдовѣ. Вопросіте же ѣже ѡ мѣрѣ іерліма, ѣ ѡбѣіе любашымъ тѣ. Бѣди же мѣръ въ силѣ твоѣй, ѣ ѡбѣіе въ столпостѣнахъ твоихъ. Радн братіи моиъ, ѣ ближнихъ моиъ глаголахъ оубѡ мѣръ ѡ тебѣ. Домѣ радн гдѣ бѣа нашегѡ възыскахъ бѣгѣа тебѣ.

Пришедъ же на южнѡю странѣ настоятель, ѣ ставъ лицемъ къ югѣ, по скончаніи ѱалма:

дѣаконѣ рѣкшѣ: Гдѣ помѡлимса, ѣ клиръ: Гдѣ помнѣдн.

Чтётъ мѣтѣѡ сѣю:

Гдѣ іѣсе хрѣтѣ бѣже нашъ, ѡ юга на спсѣніе наше пришедый, ѣ ѡ присѣнныа дѣвическіа горы ѣкѡ стѣ іавнѣвынса, ѣ съ чѡловѣки пожнѣый, прѣзри мѣлостивнѡ, мѡлимса, на ктѣторѡвъ зачѣтагѡ во ѣма твоѣ здѣтиса храма, ѣ во вѣмъ бѣгословнѣ нѣхъ, ѣ дѣрдн ѣмъ силѣ ѣ крѣпость, бѣгомѡщіе же ѣ ѣзѡбѣіе съ здѣвѣемъ, ѣ во вѣмъ къ совершѣнію въ слаѡ твоѡ зачѣтагѡ дѣла поспѣшество. тѣ бо ѣсн бѣгъ мѣти, ѣ щедрѡтѣ, ѣ чѣвѣколюбїа, ѣ тебѣ слаѡ възсылаемъ, со безначальнымъ твоимъ ѡцѣмъ, ѣ съ прѣстѣлымъ, ѣ бѣгнѣмъ, ѣ жнѡтворѣщимъ твоимъ дѣомъ, нынѣ ѣ прѣснѡ, ѣ во вѣкн вѣкѡвъ.

Лѣкъ: ѣмнѣ.

После молитве опет чини као и раније. И иде
кропећи четврти део темеља, и говорећи:

У име Оца, и Сина, и Светога Духа, амин.

А клир чита псалам 132.

Опомени се, Господе, Давида и све смерности његове, како се кунијаше Господу, и заветоваше Богу Јаковљеву: "Нећу ући у шатор дома својега, нити ћу лећи на постељу одра својега; нећу дати сна очима својима, ни већама својима дријема, док не нађем место Господу, стана Богу Јаковљеву. "Ево, чусмо да је у Јефремовој земљи, нађосмо га на пољима Каријат-Јаримским. Уђимо у стан његов, поклонимо се подножју ногу негових. Стани, Господе, на почивалишту својем, ти и ковчег силе твоје. Свештеници твоји нек се обуку у правду, и свети твоји нек се радују. Ради Давида слуге својега немој одвратити лица од помазаника својега. Закле се Господ Давид у истини, од које неће одступити; од порода твојега посадићу на престолу твојему. Ако синови твоји ушчувају завјет мој и откривења моја, којима ћу их научити, онда ће и синови њихови до века седјети на престолу свом. Јер је изабрао Господ Сион, и омиље му живети на њему. Ово је почивалиште моје у век, овде ћу се населити; јер ми је омиљело. Храну ћу његову благословити, ниште његове наситићу хлеба. Свештенике ћу његове обући у спасење, и свети ће се његови радовати. Ту ћу учинити да узрасте рог Давиду, поставићу видело помазанику својему. Непријатеље ћу његове обући у срамоту; а на њему ће цетати венац његов.

По мѣтвѣ же, пакн творитъ, ꙗкоже ѡ пѣрвѣ. Ѣ
идетъ, четвѣртю часть ѡснованїа кропѣ, ѡ глагола:

Во ѡма оца, ѡ сна, ѡ стѣгѣ дѣа, ѡ мнѣ.

Клѣръ же четѣтъ ѡаломъ рѣа:

Поманѣ, гдѣн, дѣда ѡ всю кротость ѣгѣ. ꙗкѣ
клѣтъ гдѣн, ѡбѣщаа бѣѣ ѡакѣа: ꙗще внидѣ
селенїе домѣ моегѣ, ѡлѣ възидѣ на одрѣ постѣа
моеа: ꙗще дамѣ сонѣ очѣма моѣма ѡ вѣждама
моѣма дреманїе, ѡ покѣн скранїама моѣма, дондеже
ѡбращѣ мѣсто гдѣн, селенїе бѣѣ ѡакѣа. Се
слышахомѣ ѡ во ѣвфрадѣ, ѡбращѣхомѣ ѡ
полѣхѣ дѣрава: Внидемѣ въ селенїа ѣгѣ,
поклонимѣ на мѣсто, ѡдѣже стоѣтъ нѣзѣ ѣгѣ.
Вокрѣнѣ гдѣн въ покѣн твоѣн, ты, ѡ кѣвѣтъ стѣнѣ
твоѣа. Сщѣннїцы твоѣ ѡблекѣтъ правдою, ѡ прѣвнѣн
твоѣн възрадѣютѣ. дѣда радѣ раба твоегѣ, не ѡврати
лицѣ помѣзаннагѣ твоегѣ. Клѣтъ гдѣ дѣдѣ ѡ истинноу,
ѡ не ѡвѣржетѣ ѣа: ѡ плодѣ чрѣва твоегѣ посаждѣ
на прѣтолѣ твоѣмѣ. ꙗще сохранѣтъ сынове твоѣн
завѣтъ моѣн, ѡ свндѣнїа моѣа сїа, ѡмже наѣѣ ѡ, ѡ
сынове ѡхѣ до вѣка садѣтъ на прѣтолѣ твоѣмѣ. ꙗкѣ
ѡзѣра гдѣ сїѣна, ѡзѣолн ѡ въ жнлицѣ себѣ. Сеѣ покѣн
моѣн во вѣкѣ вѣка, задѣ вселюа, ꙗкѣ ѡзѣолнѣ ѡ:
ловнѣѣ ѣгѣ бѣгѣсловаѣ бѣгѣсловаѣ, ннѣа ѣгѣ
насыѣѣ хлѣба. Сщѣннїкѣ ѣгѣ ѡблекѣ во сщѣнїе, ѡ
прѣвнѣн ѣгѣ радостїю възрадѣютѣ. Тамѣ възращѣ
рогѣ дѣдовн, ѡготѣвахѣ свѣтнїлннѣ помѣзанномѣ
моемѣ. Врагѣ ѣгѣ ѡблекѣ стѣдомѣ, на нѣмже
процвѣтетѣ стѣна моѣа.

А када дође на место одакле је почео кропити, престаје, и отишавши стаје пред побијеним Крстом окренут Истоку. Пошто се заврши псалм, сам началствујушчи са сваким умилењем почиње заједно са целокупним клиром певати: Царе небесни ... Кад се певање заврши, ђакон рекне: Господу се помолимо. **И клир:** Господе, помилуј.

Началствујушчи чита ову молитву:

Господе Боже наш, Ти си благоволео да на овом месту и на овом положеном и у Име Твоје: благословљеном камену заснујеш себи цркву, сам милостиво примивши што Ти твоји од твога приносе, узврати им обиљем твојих небеских и земаљских добара ради довршења за слављење Тебе зиданог храма, у част и спомен (**име празника или Светога**); и свима који доприносе и помажу да се ова црква доврши даруј телесно здравље и душевно спасење; раднике укрепи, чувајући их неповређене од ма каквог зла; темеље ове очувај неразрушивима и непоколебљивима; и овај храм твој брзо приведи завршетку, да бисмо у њему непрестано похвалним песмама, славословљима и бескрвним жртвама славили и величали Тебе, јединог истинитог Бога нашег. Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Началствујушчи: Мир свима.

Народ: И духу твоме.

Прише́дъ же на мѣсто, и́дѣже нача́ кропи́ти, престае́тъ, и́ шедъ ста́нетъ предъ водоудже́ннымъ крѣ́томъ кз восто́къ ли́цемъ, по сконча́нн же ѱалма́ са́мъ настоа́тель со вса́кимъ оумле́ннємъ начина́етъ пѣти въспѣ со всѣ́мъ кли́ромъ:

Црѣю́ нѣ́ный: По сконча́нн же пѣ́нн, дѣа́конъ ре́къшъ:
Гдѣ́ помолнмѣ, и́ кли́ръ: Гдѣ́ помнѣ́.

Чте́тъ мѣ́твѣ сѣю́:

Гдѣ́ бже́ на́шъ, и́звѣ́льнн на се́мъ мѣ́стѣ, и́ на се́мъ положѣ́ннмъ и́ во и́ма твоѣ́ блго́словѣ́ннмъ ка́мени ѡсно́вѣти себѣ́ црѣ́ковь: са́мъ твоѡ́ ѡ твои́хъ тебѣ́ приносѣ́щихъ, въ воздвѣ́женн кз твоѣ́мъ славо́вѣю зѣ́ждамагъ хра́ма, въ че́сть же и́ па́мать, [и́мкз пра́дника и́ли сѣ́агъ,] мѣ́твнмъ прѣ́ймъ, мно́жествомъ твои́хъ нѣ́ныхъ и́ земны́хъ бла́гъ возда́ждь: всѣ́мъ же кз соудже́нню и́ соверше́нню црѣ́кве сеѡ́ по́моць твора́щымъ, тѣ́лесное здра́вѣе и́ ду́шевное спсе́нѣе да́ршн: дѣ́лателн о́крѣпн, невре́дны ѡ вса́кагъ сла́ соблюда́а: ѡсно́вѣннѣ же сѣ́а неразорѣ́ма, и́ непозы́блѣма соблюди́, и́ хра́мъ твоѡ́ се́й въ соверше́ннѣе ско́рмъ приве́ди: ѡ́акъ да въ не́мъ непреста́ннмъ всехвѣ́льнымн пѣ́сьмн и́ славо́словѣ́нн, и́ безкро́внымн же́ртвamn сла́вимъ и́ воспѣ́ваемъ тѡ́, е́ди́наго и́стиннаго бга́ на́шего. тебѣ́ бо подо́ба́етъ вса́каѡ сла́ва, че́сть и́ поклонѣ́ннѣ, о́цъ, и́ снъ, и́ сѣ́омъ дхъ, ны́нѣ и́ прѣ́снмъ, и́ во вѣ́ки вѣ́кѡвъ.

Лѣ́къ: Ѳ́мннѣ.

Настоа́тель: Мнрз всѣ́мъ.

Лѣ́къ: И́ дхѡвн твоѣ́мъ.

Бакон говори: Опет и опет прсклонивши колена, са сваким умилељем Господу се помолимо.

Народ: Господе, помил уј (трипут).

И сви преклањају колена, а началствујушчи и сам прсклонивши колена, са умилењем чита ову молитву:

Хвалимо Те, Господе Боже сила, Спаситељу наш, што си по великој својој доброти и човекољубљу изабрао и осветио ово место, и ударио на њему темељ за зидање цркве у славу прсветог Имена Твог од стране нас недостојних слугу твојих. Молимо Те смирено, прсклонивши колена душа и тела наших, благослови да се на овом месту и жртвеник направи за прююшеље на љему бескрвне жртве прсветог Тела и чесне Крви Христа Твога, у славу твоју и на спасење душа наших. И као храм, тако и овај жртвеник, који сада добија почетак, божш гском силом својом приведи успешном завршетку, да би се у њему и на њему све до свршетка света слављење прсветога Имена Твог и твоје бескрвне словесне жртве непрестано без икакве сметње приносили и свршавали од правоверних слугу твојих, јер је Теби све могуће, и Теби славу узнсимо, са јединородним Твојим Сином, и с прсветим и благим и животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

Пошто сви устану ђакон говори ову јектенију:

Діаконы же со всакимы оумленіемъ речѣтъ: Пакн и пакн, преклонѣше квалѣна, гдѣ помолнмса.

Лікъ: Гдѣ помнѣн, трижды.

И вси преклоняютъ квалѣна. Настоятель же и самъ преклонѣше квалѣна, оумленнѣ чтѣтъ мѣтвѣ сѣю:

Хвалнмъ тѣ гдѣ бже силъ, спсѣтелю нашъ, ѣакъ премногѣа радн твоеѣ блгостн и члвѣколюбїа, нзбралъ и ѡсѣнѣлъ єсн мѣсто сѣе, и кз созданїю на нѣмъ цркви въ слѣвѣ престѣгѣ имене твоегѣ, намн недостѡннымн рабѣ твоимн ѡсновалъ єсн. молнмъ оубѣ тѣ смиреннѣ, квалѣна дшъ и тѣлесъ нашихъ преклонѣше, блгволен на мѣстѣ сѣмъ и жертвенникѣ кз приношенїю на нѣмъ безкрѡвныѣ жертвы престѣгѣ тѣла и члвчїа крѡве хртѣ твоегѣ, въ слѣвѣ твоѣ и въ спсѣнїе дшъ нашихъ создѣннѣ: и ѣакоже храмъ, сѣце и жертвенникъ сѣн, начѣло нынѣ прїемла, въ совершенїе спѣшнѣ твоѣю бжественною силою приведн, да въ нѣмъ и на нѣмъ даже до скончанїа вѣка словѡвїе твоегѣ престѣгѣ имене и безкрѡвныѣ твоѣ словѣсныѣ жертвы ѡ правѡвѣрныхъ людѣн твоихъ, тебѣ безпрестѣннѣ кромѣ всакагѣ препѣтїа приноснмы и совершѣемы бѣдѣтъ, всѣ бо оубѣ тебе възможна єсть. И тебѣ слѣвѣ възсылаемъ, со єдннорѡднымъ твоимъ єномъ, и съ престѣымъ, и блгнмъ, и животворѣщнмъ твоимъ дхѡмъ, нынѣ и прїснѣ, и во вѣкн вѣкѡвъ.

Лікъ: Ѧмннѣ.

Всѣмъ же востѣвшимъ, діаконы глаголетъ єктенїю сѣю:

Помилуј нас, Боже, по великој милости својој молимо Ти се, услиши и помилуј.

Народ: Господе, помил уј (трипут).

Још се молимо за благоверног и христољубивог господара и краља нашег (име).

Народ: Господе, помил уј (трипут).

Још се молимо за пресветога патријарха (или: за преосвећеног архијереја) нашег (име), и за сву у Христу браћу нашу.

Народ: Господе, помил уј (трипут).

Још се молимо и да Господ Бог наш услиши глас мољења нашег, и да благослови дела руку наших, рецимо сви: Господе, услиши и помилуј.

Народ: Господе, помилуј (трипут).

Још се молимо за побожне задужбинаре (име), да у славу Божију сазидају започети храм, и за успешно окончање светог дела њиховог, и за здравље, спасење и опроштај грехова њихових, рецимо сви: Господе, услиши и помилуј.

Народ: Господе, помил уј (трипут).

Још се молимо да овоме светоме делу постави Анђела Чуvara, који од сваке зле напасти и сметњи видљивих и невидљивих непријатеља избавља и заштићује, и раднике укрепљује, рецимо сви: Господе, услиши и помилуј.

Народ: Господе, помилуј (трипут).

Началствујушчи возглашава:

Услиши нас, Боже, Спаситељу наш, надо свих крајева земаљских и оних најудаљенијих; и милостив, милостив буди, Господе нама грешнима,

Помнѣи насъ бже, по велицѣи млти твоѣи,
молнмъ ти еѡ, оуслыши ѡ помнѣи.

Лѣкъ: Гдн помнѣи, **трижды.**

Еще молнмѡ ѡ еже гдѣ бгѣ нашемѣ
оуслышати гласъ молѣнїѡ нашегѡ, ѡ бгословїти
дѣла рѣкъ нашихъ, рцѣмъ всѣ, гдн оуслыши ѡ
помнѣи.

Лѣкъ: Гдн помнѣи, **трижды.**

Еще молнмѡ ѡ бгочестнвыхъ ктнторихъ, ѡ
ѡснователехъ въ славу бжїю соорѣжатиѡ начѣншагѡ
храма **нмкз**, ѡ бгополѣчномъ поспѣшенїи стѣгѡ
дѣла нхъ, ѡ здравїи же, спсѣнїи, ѡ ѡставленїи
грѣхѡвъ нхъ, рцѣмъ всѣ, гдн оуслыши ѡ помнѣи.

Лѣкъ: Гдн помнѣи, **трижды.**

Еще молнмѡ ѡ еже прїстѣвити дѣлу семѣ
стѡмѣ ѡггѡ хранїтелеѡ, ѡ всѣкагѡ злагѡ
ѡбстоѡнїѡ, ѡ вїднмыхъ ѡ невїднмыхъ врагѡвъ
препѣтїи ѡзбавлѣюща ѡ защищѣюща, ѡ дѣлателей
оукрѣплѣюща, рцѣмъ всѣ, гдн оуслыши ѡ помнѣи.

Лѣкъ: Гдн помнѣи, **трижды.**

Настѡѡтель же возглашѣетъ:

Оуслыши ны бже спснтелю нашъ, оупѡвѣнїе всѣхъ
концѣвъ землн, ѡ сѣщнхъ въ мѡри далече, ѡ млтнхъ,
млтнхъ бгдн влко ѡ грѣсѣхъ нашихъ, ѡ помнѣи

и помилуј нас, и задужбинаре овога светога храма. Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Народ: Амин.

И одмах бива уобичајени отпуст храму.

Пошто благослови људе, архијереј или протојереј ако је био дошао са литијом као што је горе речено са литијом се враћа у цркву одакле је дошао а клир пева стихире храму, или што друго, у славу Божију.

на́сѣ и ѿсно́вѣтелеи стѣ́гѡ хра́ма сегѡ: мѣ́тнѣѡ бо и
члѣвѣколю́бецѣ бѣ́ѡ ѣ́си, и тебѣ́ сла́вѣ возсыла́емѣ,
о́цѣ, и сѣ́, и стѡ́мѣ дѣ́, ны́нѣ и прѣ́сѡ, и во вѣ́ки
вѣ́кѡѡѡ.

Дѣ́ѡ: ѿмѣ́нь.

И ѿ́бѣе выва́етѣ ѡ́пѣѣтѣ ѡ́бычнѡи хра́мѣ.

**По́давѣ же бѣ́гословѣ́нѣ лю́демѣ, свѣ́тѣ́тель и́ли
прѡ́тоѣре́и, ѿ́це о́убѡ съ лѣ́тѣю прѣ́ше́лѣ ѣ́тѣ, ѿ́коже
прѣ́дѡказѣ́ѡ, тѣ́коже съ лѣ́тѣю возвращѣ́етѣѡ
въ цѣ́ковь, ѡ́ни́одѣже прѣ́нде, по́ющѣ клѣ́рѣ стѣ́хѣры хра́мѣ,
и́ли и́но что́ ѣ́же и́звѡ́латѣѡ, въ сла́вѣ бѣ́ѡ.**

Припремио
Ипођакон Зоран Бобић
Земун 2019

ТРЕБНИК
ПРЕВЕО АРХИМАНДРИТ ДР ЈУСТИН
СП. ПОПОВИЋ ПРИЗРЕН

ЦРКВЕНОСЛОВЕНСКИ ПРЕУЗЕТО ИЗ
[http://st - sergius.org/services/trebnik.html](http://st-sergius.org/services/trebnik.html)
<http://www.pravoslavlje.net>

